

Ünite 1: Eski Çağ'da Eğitim

Eski Çağlarda Eğitim

İnsanlığın gelişim ve dönüşüm tarihi, büyük ölçüde 19. yüzyılın Avrupalı tarihçileri ve sosyal bilimcileri tarafından adlandırılmış ve tasnif edilmiştir. Buna göre yazının bulunmasından Roma devletinin MS 395 yılında ikiye ayrılışına kadar olan dönem, Eski Çağ ya da İlk Çağ (Antik Çağ) olarak adlandırılır. Arkeolojik kaynaklardan edinilen bilgilere göre insanlığın yazılı tarihi MÖ 8000 tarihlerine kadar gider.

Sümer, Babil Akad ve Asur Medeniyetlerinde Eğitim: Sümerler, Mezopotamya medeniyetinin en önde gelen kavimidir. MÖ 3000 yıllarında yüksek bir kültür ve medeniyet seviyesine ulaşmışlar ve tarihe yazıyı bulan kavim olarak geçmişlerdir. Tarihte okula benzer ilk yapıların Sümerler tarafından kurulduğu varsayılmaktadır. Memleketin, özellikle de saray ve mabetlerin iktisadi ve idari ihtiyaçları için memurlar yetiştirmek gerekli görülmüştür. Bu sebeple okullarda yazı yazmak ve hesap tutmak önemli sayılmıştır.

Sümerlerde okulda zenginler, idareciler ve din adamlarının çocukları okuyabiliyordu. Kadın ve kızların da eğitimde yer almadığı bilinmektedir. Okul zorunlu değildir ve belli bir zaman aralığında eğitim yapılmaktadır. Okulda ummia (üstad, hoca) adında bir "baş eğitici" ya da "yönetici" vardır. Bu baş eğiticinin yanında yardımcı personeller vardır.